

miljøer, men forudsætningen er, at man skal kunne gøre sig håb om, at det er bedre miljøer.

Det betyder også, at vi ser for os, at et øget og styrket samarbejde med centrene for videregående uddannelse indeholder et meget stort potentiale ikke kun med hensyn til mere forskning, men også med hensyn til at få forskningen anvendt, så den kommer bredere ud i uddannelserne. Det må også være et helt afgørende mål for den her diskussion.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg bed mærke i fru Margrethe Vestagers beskrivelse af dansk erhvervslivs indsats på forskningsområdet. Hvad angår det forslag til vedtagelse, som De Radikale er medforlagsstillere på, synes jeg, at det giver sådan en anledning til at spørge lidt til og få sat lidt mere konkret indhold på, hvorvidt det skal tolkes således, at Det Radikale Venstre mener, at der overhovedet ikke skal foretages strategisk forskning for offentlige midler. Drejer det sig alene om den frie forskning, og må der overhovedet ikke findes offentlige forskningsmidler inden for det strategiske forskningsområde?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med. Altså, hvis det er sådan, at Venstres ordfører gerne vil have, at det bliver på den måde, så kan vi jo godt diskutere det, men det, vi jo foreslår i forslaget til vedtagelse, er, at der skal være en anden balance. Der skal sikres en relativt større andel til basismidler og dermed til fri forskning, samtidig med at der skal være midler, som er konkurrenceudsatte.

Det hænger jo sammen med, at vi er dybt loyale over for det forskningsrådssystem, der er lavet, og hvor vi synes, det er en god idé at have muligheden for at lave begrænset strategisk forskning. Det gælder jo bl.a. på energiområdet, det gælder på en lang række områder, og det gælder med hensyn til hormonforstyrrende stoffer, men det gælder ikke med hensyn til at sikre, at stadig større dele af forskningsmidlerne går til forskningsområder, som regeringen synes er relevante.

Men vi anerkender, at der er legitimitet i, at en mindre del af forskningsmidlerne går til strategiske projekter.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen jeg synes, det er interessant at høre, at med hensyn til den beskyldning, som man altid bliver mødt med fra De Radikales side, om, at regeringen vil styre forskningen, ja, så synes De Radikale, når det så lige pludselig drejer sig om nogle særlige emner, at det er helt fint, at regeringen vil det. Også hvad angår ordførerens tale om fordelingen af basismidler havde man lige pludselig forståelse for, at det skulle ske efter nogle kriterier og ikke bare være historisk betinget. Det er så åbenbart heller ikke styring, men det er jo så fint, at vi er kommet så langt.

Kl. 13.10

Jeg må bare undre mig over, at enhver diskussion om konkurrenceudsættelse af midler afføder en hovedrysten og en afvisning fra Det Radikale Venstres side. Og det kan jo nærmest kun begrundes med, at De Radikale har en mistro til, at forskningssystemet fungerer, altså at man ikke får noget ud af at fordele gennem konkurrenceudsatte midler; at De Radikale er mistroiske over for den måde, det foregår på.

Er det virkelig det, der skal stå tilbage fra Det Radikale Venstres side?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Altså, jeg kan jo desværre ikke ændre på de misforståelser, som Venstres ordfører ønsker at skabe, og heller ikke på den retoriske manipulation, som Venstres ordfører ønsker at foretage. For der er en fuldstændig entydig linje i, at vi synes, der skal være flere frie basismidler, men det betyder jo ikke, at alle midler skal være basismidler. At Venstres ordfører ønsker at fremstille det sådan, er jo Venstres ordførers valg. Det synes jeg ikke fremmer diskussionen, tværtimod, det synes jeg trækker niveauet ned.

Det, som er meget centralt for os, er at sige, at det bureaukrati, der følger med konkurrenceudsættelse, er alt for stort, idet det er helt usikkert og helt uafklaret, om man får forskning, der giver højere kvalitet i det, man laver.

For det er jo indlysende, at hvis man vil konkurrenceudsætte ting, er der langt flere, der skal skrive ansøgninger end det antal, der kan få bevilget midler på baggrund af deres ansøgninger. Og det er jo et meget stort problem, at det forholder sig sådan, fordi det betyder, at forskere bruger tid på at skrive ansøgninger, der bruges til absolut ingenting, hvor deres tid i stedet kunne være brugt til egentlig forskning. Og det må